

het oude joodse kerkhof van Praag

bij de gedachte aan een boom als grafmonument

als geliefden verstrengeld
in een omhelzing vergroeien
grafsteen en boom, hoor je
hun adem van varens?

dit is geen knekelveld, geen
akker van angst maar een
warande van vrede

leg je naam onder een keitje
zoals een sjibbolet onder
een tong: de dode geeft raad
als een wijze rabbijn

je prevelt gebeden tot een
woestijngod die werd
geboren uit de verbeelding
van nomaden, ze droomden
de genade van een oase
met dadels en rozen, een bron
die genas van het boze oog -

de trage adem van varens, stenen
slapen in de schoot van een boom;
een warande van vrede, geen ander
geluid, geen storend lawijt, de doden
verhoren onze gebeden geschreven
in een nooit voltooide tijd

Staf De Wilde